

Yüreğim Diyorum Yüreğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Mart 2022

Yürek radarım...

Mevsimlerden nedamet ve aşkın ufkuna yağan nur misali az evvel sakince içtiğim çayın ardından demlendiğim günün yükünü hafifletmek adına kalemime ve boş sayfaya sığındığım.

Nüktem.

Nutkum.

Ruhum.

Pervasız yüreğim.

Şen mizacım.

Öykündüğümse yine kendim.

Ve ritmi varlığımın, rakımı yalnızlığın bense rakamlardan seyyah cümlelere seğirtiyorum.

İklimlerden belirsizlik.

Aşklardansa İlahi.

Arşınladığım yerküre uçuşan kanatlarım ve zifiri gecenin bense bir fincan kahvede yüzüyorum elbet acı elbet acıtan elbet açısı olmayan duygularım kafein yüklenmiş kanımda coşku içimde sarkaç dışımda kuyu yüzümde ise mahzun bir gülüş.

Hicabın karekökü ve iblisin çatlamaş ar damarı.

Ziynet bildiğim elbet kadife yüreğim içinde saklı kâinat bense Yaratana âşık bense zevcesiyim kalemin damıyım diğer mizacımın demiyim dünyanın deniyim masumiyetin derli toplu sözcüklerim ve fitratımı Rabbim iken bahşeden.

Bir öyküm yok benim binlercesi mevcut.

Öykündüğüm bir Allah'ın kulu yok ya da rol model aldığım asla da rol yapmadığım bir hayatı idame ettirirken mizacımdaki sarkaç ve işte şakiyorum gecenin peçesinden firar edip...

Ah, sözcüklerin perçemine konuyorum.

Konum atıyorum omzumdaki meleklerle ve onlar bana gülümsüyor az evvel gök gürlledi ve biliyorum da Allah'ın sopasının olup olmadığını bazen mazimi düşünüyorum bazen içine düştüğüm ateşi harlıyorum bazen içim kıyılıyor bense sözcüklerimle ve emşrebimle ve sevdalı yüreğimle kıyama duruyorum.

Bir dip notsa yazılar.

Ön sözü yoksa ömrün son sözü söylemeye de henüz vakit varken ve altına imzamı attığım o devasa kuyruklu pelerinli akit bense pelüş bir oyuncak diliyorum Tanrıdan ve odam tıklım tıklım onlarla bazense onluk desteler ve yüzlerce kitabın ağırlığının altında ezilirken biliyorum da okumanın verdiği rahatlıkla yazmaya baş koyduğum şu son on yılıma b/akıyorum da...

Yüreğim kodaman.

Yüreğim kulvarında tek.

Yüreğim ağzımda.

Yüreğim mabedim.

Yüreğim asaletim.
Yüreğim dik yokuşum.
Yüreğim farklı kılan beni.
Yüreğim seccadem.
Yüreğim asla yüksünmediğim.
Saf yüreğim ve saf tuttuğum.
Safnaz belki de peşime düşen bense peşindeyim güzelliğin ve beni güzel kılan yüreğimin güzelliği...
Ne yani, yalan mı?
Bir ömür sevmeyi şiar edinmiş dünyanın gelmiş geçmiş en mazlum masum yüreği benimki elbet Rabbim bahşeden bense baş koymuşken sevgiye.
Asil bir rüzgârım ben.
Bazen takla atan bir kuşum.
Konduğum gök kubbe ve pervazı yürek penceremin ve annemden öğrendiklerim onun öğretileri bana sunumu ve Rabbimi ilk ondan öğrendiğim ve ilk olarak Rabbimi ve annemi sevdiğim.
Yüreğimin kodaman kanatları var.
Yüreğimin dinmeyen efkârı var.
Mazlum olmayı ben dilemedim ama mademki payıma düşen ve hüzünlü yüreğim elbet tek kabul gördüğüm Rabbin nezdinde iyi bir kul olmanın fazileti iken ihlasla sevdiğim ve yaşadığım.
Yasadığım ve yeşerdiğim ve yüksünmeden yaşadığım.
Bir öyküm varsa onun da alt dalları var ve öznem sevgi yüklemim sevmek ve içimde içtimada binlerce duygu ve cümle hararetle sevdiğim ve yazdığım ve kaybettiğim zamanı telafi etmek adına yüreğimi nihayetinde kendime ve içimdeki çocuğa açtığım.
Mümin olmanın verdiği huzur.
Muhالیf olmanın verdiği hararet.
Muadili olduğum duygular ve sektiğim gök kubbe ve işte bir kuşa dönüştüm ve rehavetle yaşayanlara bakıyorum da bir de gıybeti mesken edinmişler ve işte uzağındaım kötünün karanlığın ve konduğum kara gece lakin ferî sönmemiş günün ve sevginin ve işte inancın verdiği huzura dönük yüzüm.
Ne çok zebani yaslı çevremde.
Bir alt katımda bir üst katımda ve damımda ve bodrumda ve devasa kehanetler sürüyorlar önüme oysaki ben kâhinlerden haz etmem karanlık ruhlardan hep uzak dururum ve tek düştüğüm t/uzak aşkın beni çağırın sesi.
Ağıtlar yakıyor yaşlı kadın.
Bir diğeri ah ediyor.
Bir şairse: ahlat ağacından bahsediyor.
Bir diğeri kendinin boşluğa bırakıyor.
Ne Didem Madak ne Nilgün Marmara ne de Huzursuzluğun kitabında saklı Pessoa...
Ben nerede mi saklıyım?
Elbet içimde elbet dışımda.
Ben aşkın rahmindeyim ve ben aşk iken merkezi evrenin teşrif eden geceye göz kırpiyorum ve İlahi

Aydınlık ve İlahi Rüzgâr beni asla terk etmiyor.

Teğet geçen acılar var ve açılar...

Adlandıramadığım insanlar var uzağımda ama kulağıma gelen fısıltıları ve alaylı gülüşleri tek ses etmiyorum sadece Rabbime sığıyorum.

Tek acı çeken ben değilim.

Acılarını paylaşıyorum savaştan kaçan çocukların ve dualarımızda buluşuyoruz dinleri ne olursa olsun ben aşkla özgürlüğü diliyorum dünya barışı adına sitem ediyor koltuk sahiplerine uzak ülkelerin acısını içimde yaşıyorum ama tüm mazlumlara tüm iyi yüreklere yakınım beni yakın addedilense insanlığın ortak paydası.

Milyonlarca insan göç ediyor memleketinden.

Daha çoğa sahip olmanın hayalini kuranlar yüzünden insanlar ölüyor ve acı çekiyor.

Cennet ülkeme aşığım.

Kaşığıma çıkan sevgi ve vatan aşkı.

Rahmetin dinginliğini ve kayıtsız koşulsuz sevdiğim ve saydığım dünya ahali gel gör ki insanlık çoktan değer kaybetmiş ve insan olmanın haletiruhiyesi ile iki elimi açıyorum göğe bakıp terennümler tebessümler ve de yaşlar eşliğinde dua ediyorum.

İçim acımıyor kendi adıma.

Acımıyorum da kendime.

Açamıyorum bazen yüreğimi insanlara ve konuyorum beyaz sayfanın tam da ortasına.

Hünkârım iken İlahi Aşk...

Hükümrانlığında Rabbimin ve şerrinden tüm canlıların sadece Rabbime sığıyorum.

Afaki diyenler var çabama.

Hor görenler var içtenliğimi.

Haz etmeyenler var sevgimden.

Bense çıkarsız karşılıksız sevip yaşıyorum ve yaşlarımı içime akıtıyorum en çok da dua ettiğimde.

Bir mevsimsen eğer...

Yürek iklimim hem bahar hem güz

Üzüldüğüm değil artık beni kamçılaman huzura ve umuda kanat açıyorum ve sessizce büyütüyorum içimdeki ormanı.

Cennetimle yaşıyorum içimde cereyan eden.

Cehennemini yaşatanlardan asla çekinmiyorum çünkü İlahi Adaletle duyduğum güven ve sevgi ve saygıyla asla korkmuyorum yaşamaktan ve alınımın akıyla yaşıyor yazıyorum.

Ruhumdaki devasa liman aşkı küredim.

Rotamdaki İlahi Rüzgâr beni farklı diyarlara taşıyan.

İçimdeki huzur içimdeki karmaşa beni bana sunan beni bana sevdiren o ışık ki gözüm kamaşıyor her andığımda.

Kanatlarımdaki mürekkep izi elbet alınımın akına eşlik eden ve işte şiarı olduğum umut ve sevgi ve hayatımda hiç olmadığım kadar mutluyum da tüm olup bitene rağmen ve rağbet ettiğim sadece

döngünün insanları huzura sürükleyeceği bir açılım ve başımı bir kez koymuşken Hakkın yoluna ve işte

sürüyorum sözcükleri sürdürüyorum hayal kurmayı ve gördüğüm gerçekleri ancak böyle sindiriyorum.

Benim bir yüreğim var ki...

Yüreğim benim...

Yüreğim diyorum yüreğim bana yolumda yürümemi buyuran...